

Κρίμα σὲ σὰς νὰ χάσετε μὲ Λαίδες καὶ μὲ Μίς...
κρίμα σ'τόν πρώτον τζέντλεμαν, φωνάζομεν κ' ἔμεϊς.
Ἐγώ, Παννυηλότατε, ἔξ ἀπαλόδ ὄνυχον
ἀκροστροφῆν κ' ἀπέχθειαν πρὸς τὰς γυναίκας εἶχον,
αὐτὰ τὰ Μαρκολοφίδια, τῆς Ἐύας τὰ βλαστάρια...

Πρ. "Ὅσα ντὲν φτάν' ἢ ἀλεποὺ τὰ κάνει κρημαστάρια.
Φ.—Ἐχετε λάθος, Πρίγκηψ μου, καὶ νὰ μὲ συχωρήτε,
διὰ τοὺς λόγους μου αὐτοὺς βεβαίως ἀπορεῖτε,
ἀλλὰ ἐγὼ σὰς βεβαίω μὲ ὄρκους μου ἀπειροῦς,
πὺς πάντοτε περιφρονῶ αὐτοὺς τῶν ποδογίρους,
καὶ τὰς γυναίκας θεωρῶ καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον
ὡς ἓνα εἶδος μὸμμπλα, ὡς ἐπιπλα καὶ μόνον,
ποῦ πάντοτε χρειάζονται συνηθὴν ἐπισκευῆν,
διὸ καὶ ἀφοσίωσαν μᾶς χρεαστοῦν στραβῆν,
κ' ἂν ἔχουν γλώσσα, Πρίγκηψ μου, γὰ νὰ μᾶς ὀμι-
λοῦν,
ἀλλ' εἶναι μόνον μηχαναὶ γὰ νὰ γεννοβολοῦν.

Πρ.—"ὦ! Στρώμιπτ φέλο... εἶσαι βλαβῆ.
Φ.—

Ἐξαριστῶ, βραδόνε,
ἀλλ' ὅμως οἱ ποδόγυροι ἐμένα δὲν μὲ τρώνε.
Ντραπήτε λίγο, Πρίγκηψ μου, σὰς λέγω νέτα σκέτα...
μᾶς παρακάθας ἔπισε ἢ βρομοκαλιτσάδετα,
κ' ἄμεσως ἔγινε αὐτῇ τὸ θέμα τῆς ἡμέρας
εἰς τῆς Ἀγγλίας τὰς μικρὰς καὶ τὰς μεγάλας σφαι-
ρας,

κ' ἐκίματε παράσημον τῆς ἐπιγονατίδος,
τὸ πρῶτον καὶ καλλίτερον τῆς φίλης σὰς πατρίδος,
καὶ σεις μ' ὑπερηφάνειαν καὶ κόμπον τὸ φορεῖτε
καὶ τοῦτο ὀδεῖαν καὶ τιμῆν ὄψιστην τὸ θαρραλεῖτε.
"Ὀνὶ σοῦα κ' μάλ' ἰ πάνς!... τί θνειδος καὶ χλενίη!...
ἐπένω σ'τὸ κεφάλι μου τὸ αἰμὰ μου θ' ἀνέβη.
Μὰ πὺς μὸν κάνουν τὴν χολή κ' ἢ Μίς καὶ ἢ Μυλλαϊ-
δες,

ποῦ κίονον ὡς Ἐφαίστεα κ' ὡς εἶδος νυφολέδες,
κ' ἅμα τοὺς πῆς γὰ σάβρακα τὰ μάτια κἀνὸ σκυ-
βρον

καὶ μὲ τὰ δύο χέρια ταν τὴν ἐντροπήν των κρυβουν,
πλὴν κατ' ἴδιαν λύνεται αἱ φιλῶραι τὸν γλώσσα
καὶ τείνον πρὸς τὸν ὄροφον τῆς Πεσοικιάς γλωσσαί.

"ὦ Πρίγκηψ Ὑψηλότατε, τί θνειδος καὶ χλενίη!...
ἄς πᾶνε εἰς τὸν διαόλου τοῦ Σατανᾶ τὰ σκενῆ,
καὶ ἄς μᾶς ἐφορτώσωνται τοῦ κόσμου αἱ κυρία,
αἱ ἄχραντοι Μαργαλιθᾶ καὶ ὄσαι Μαρία,
καὶ σεις ὁ ἐνδοξὸς βλαστός ἐπιφανῶν προγονῶν
ἂν ἀναγκαῖα ἐπιπλα τὰς θεωρητὴν μόνον,
ὦ! τότε, Δοῦξ τοῦ Κορονά, ἔκ μέσης σὰς συχαίρω,
προθύμως δὲ τὰς χεῖράς μου ὡς φίλος σὰς προσφέρω.
"Ἄν ὅμως δυνατὸς σεβντᾶς σὰς ψνῆη τὰ τζιζέριζα,
ἂν δι' αὐτὰς οὐραβᾶτε καὶ βλέπετε τῶστέρηζα,
ἂν εἰσθε τέλος Βέθθερος ἢ Φάουστ ἢ Ρωμαιοὺς
καὶ ἰδεθῆτε πλάσματα δίκουτε ὄμοιοι,
ἂν τὰ μαλά σὰς δι' αὐτὰς πετάτε σ'τόν ἄερα
ὡς ὁ Ροδδολφὸς ὁ τρελλὸς πρὸς χάριν τῆς Βερτοέρα,
κ' ἂν τὰς γυναίκας ὡς σωτὰς ἀνθρώπουκους θεωρητῆ,
τοτε δὲν ἔχετε μαγαλό καὶ μὲ συχωρήτε.

"Ὁ Ρωμῆος γνωστὸν σὰς κάνω—πὺς σ'τὸ σπῆτι μου ἀνέβη,
σ'τὴν Νεάπολιν ἀπάνω, —κ' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ ἔξνοδοχίον Σόδη, —δρὸ σ'τὸ λάδι, τρεῖς σ'τὸ δέδι,

"Ἄλλ' ἦδη ἄς ἀφήσωμεν αὐτὰς τὰς θεωρίας
κ' ἄς εἰδῶμεν σ'τόν Ἀθῆνῶν τὰς Μίς καὶ τὰς κυρίας.
Κ' ἔδω θὰ βῆθε. Πρίγκηψ μου, πολλὰ καλὰ κομμάτια
μὲ χιλία δρὸ τοακίματα, μὲ κᾶθε εἶδους μάτζα,
κ' ἂν εἰς ἐμένα δὲν σφαλοῦν καμμιὰ φορὰ τὸ μάτι,
ἀλλὰ γὰ σὰς τὸν Πρίγκηπα ἔμπορῆ νὰ γίνῃ κηψ,
καὶ καθεμιά Μαρκόκαρα μὰς γὰ σὰς θὰ λαχταρίσῃ,
καὶ δὲν θὰ εἰσθε κύριος ἀπὸ μὲγαλό τζάνι,
ἂν δὲν ἀφήσετε κ' ἔδω κἀνένα Ἐγγλεζάου.
Κ' ἔδω θὰ εἰσθε καλὰ καὶ ἀγαθὰ μεγάλα
καὶ τὸ ἀθάνατο νερὸ καὶ τοῦ πουλίου τὸ γάλα,
καὶ τόσα καύκαλα σοφὰ μὲ χλασομένη κόρδα,
ἀλλὰ καὶ ἰόρδους ἀρετούς, ποὺ παίζον πάντα ἰόρδα.
Καὶ τῶρα δλ' ἀφήτε τα καὶ φασκελώστε τα,
κ' ἔλατε, σὰς παρακαλῶ, νὰ παῖξωμε πασοῦτι.

("Ὁ Πρίγκηψ πιάνει τὰ χαρτὰ καὶ παρευθὲς ποντάρει
πενήντα ἰσραὶ μὲ σὺρὰ ἐπάνω σ'τὸ πεντάρει,
κ' ὁ τζογαδόρος Φασουλιὲς τοῦ κάνει ἓνα σκέτσο
καὶ βγάει σὸτο τὸ ἐπτά καὶ τὸ πεντάρει τέρσο).

Πρ.—Γιου τοῖτ μ... κᾶνεῖς ζαβολιὰς!...
Φ.— Τέτοια ἐγὼ δὲν κάνω...
ἂν ἐπαίξω μὲ ζαβολιᾶς, δὲν ἤθελα νὰ χάνω.

(Δρὸ τσέκκα ἐκατόν ἰσρῶν ποντάρει καὶ σ'τὴ ντάμα
καὶ τέρτσος πάλι ἔρχεται ὁ Πρίγκηψ ἐν τῷ ἄμ).

Πρ.—Γιου τοῖτ μ, μίστερ Φασουλιῆ... Μὴ βρίζετε, καλέ...
Φ.—

("Ὁ Πρίγκηψ τσέκκα τέσσερα ποντάρει σ'τόν Βαλέ,
τὸν φέρνει δὲ ὁ Φασουλιῆς σ'τόν πρώτο πρῶτο λύκο).

Πρ.—Γκόντεμ!... γκαῖντοῦμῖ Φασουλιῆ... εὐτύς ἀπάνω σήκω.

("Ὁ Πρίγκηψ τὸν ἐννῆσο πὺς τοῦκανε σκαλεῖταις
καὶ τὸν ἀραῖξαι μὲ θυμὸ ἀπὸ τῆς δρὸ σκαλεῖταις,
κ' εὐτύς μὲ μία μπόξ γροθιά τὴ μῦτη τὸν ἀνοίγει,
τὰ χάνει δὲ ὁ Φασουλιῆς καὶ δπου φύγη φύγη).

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Τῶν Ἐ κ λ ε κ τ ὦ ν τὸν Ἐκτακτὸν καὶ Πανηγυρικὸν
μετὰ φοραίας μουσικῆς κ' εἰκόπων τεχνικῶν
πρὸς μόνον εἰκοσι λετὰ ὡς σήμερα πωλεῖται
καὶ τρέφεται νὰ πάρειτε, γενναῖα συμπολιταί.

Βαρότσης καὶ Βαζαῖος, δρὸ σὺντροφοὶ μαζί,
κοντὰ εἰς τὸ γνωστὸν σὰς τοῦ Γκίωρα μαγαζί.
Λοιπὸν εἰς τὸ Βαρότση πωλοῦνται κατ' αὐτὰς
μὲ σύμβολα Κ ο ν κ ε ρ δ α ἰ διὰ τὰς ἐφορτὰς,
καθ' ἑλὰ ἐγκριθεῖσαι κ' ὑπὸ ἐπιτροπῆς,
κ' ἄς πάρη γὰ τὸς γάμοις ὁ κᾶθε τσελεπήθ.

μὲ Χημεῖον, μὲ μὲν ἄνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,
καὶ μὲ χῆρα δίχως ἄνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμῆ.

*Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Κορίνθης» τῆς καλῆς, — ὁδὸς τοῦ Προαστείου, κονιορτὸς πάλυς.